

Nr 728

Av herr Fröding m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag om förbättrad taxeringskontroll.

(Lika lydande med motion nr 598 i Första kammaren)

I proposition nr 100 föreslås åtskilliga organisatoriska åtgärder för att rationalisera och effektivisera taxeringskontrollen. Som ett led däri förordas förbättrad utbildning av taxeringspersonalen.

Syftet med denna upprustning är givetvis att effektivisera kontrollen samt att dess utövare blir så kvalificerade, att berättigade rättssäkerhetskrav icke åsidosättes. Taxeringskontrollutredningen räknar med att den skärpta kontrollen kommer att medföra en väsentlig ökning av antalet skattemål. Många av dessa kan förutsättas bli av komplicerad natur, eftersom utredningen i målen kommer att utgöras av bokgranskningspromemorior o. d.

Av det anförda framgår, att till kammarrätten kommer att föras ett ökat antal skattemål, vilka torde komma att bli av komplicerad natur. Kammarrätten har genom de införda reglerna om fullföljdsbegränsning kommit att bli högsta instans i åtskilliga skattemål. Därjämte har den nya stadgan för kammarrätten medfört ökade arbetsuppgifter. Såsom exempel härpå må endast nämnas, att domstolen numera har en väsentligt ökad processledande funktion, vilken icke blott medför en administrativ belastning utan även i sig innesluter en ökad arbetsbörda för ledamöterna i deras domargärning.

Hittills vidtagna åtgärder beträffande kammarrättens arbetsformer m. m. är icke till fyllest med hänsyn till domstolens ovan angivna uppgifter. Vad som skett under senare år är endast, att vissa assessorstjänster utbytts mot rådstjänster. Den stora arbetsbelastning som domstolen har och dess ställning som högsta instans i åtskilliga mål fordrar, att ledamöterna erhåller rimlig tid för målens förberedande. Det kan ifrågasättas om så är fallet. Detta har kommit till uttryck bl. a. däri, att tillräckliga åtgärder icke kunnat vidtagas för att främja en enhetlig rättstillämpning i skattemålen. Sedan riksdagen med godkännande av bevillningsutskottets betänkande nr A: 35 1958 framhållit nödvändigheten härav har några åtgärder såvitt bekant icke vidtagits.

Den särskilda utbildning av fiskalspersonalen, som är oundgängligen nödvändig, kan icke rymmas inom universitetens uppgift enligt den nya stadgan för juridiska examina. Finansrätten har där visserligen fått en

helt annan ställning än enligt äldre föreskrifter, men en juridisk grundexamen kan aldrig ge ett avancerat kunnande av den art som fordras av den yngre föredragande personalen i kammarrätten. Det bör uppmärksammas, att föredragningen i regeringsrätten omhänderhas av assessorer eller adjungerade ledamöter i kammarrätten.

Anförda omständigheter visar enligt vår mening nödvändigheten att — såsom ett led i rationaliseringen av taxeringskontrollen — kammarrättens arbetsformer överses samt att frågan om den yngre personalens utbildning ägnas särskild uppmärksamhet.

Under återopande härav hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om översyn av kammarrättens arbetsformer samt om utredning om lämpliga former för utbildning av den yngre föredragande personalen i kammarrätten.

Stockholm den 7 april 1961

Nils G. Fröding

Ingrid Gärde Widemar

Robert Johansson